

"Onze liefde voor verhalen waarin het goede wint weerspiegelt een diepgeworteld verlangen naar waarheid en gerechtigheid."

WAAROM GAAN DE BESTE VERHALEN OVER GOED EN KWAAD?

Een van de bekendste zinnen in onze taal is waarschijnlijk "Er was eens". Want kinderen of volwassenen, allemaal houden we van verhalen. Die liefde voor verhalen is uniek voor de mens - over tijden, landen en culturen heen. Van de vroegste grotschilderingen tot de nieuwste film, de mens blijkt een verhalende soort.

Sommige verhalen worden echte klassiekers. De meeste daarvan zijn opgebouwd rond een gemeenschappelijk thema: **de triomf van het goede over het kwade.**

Verhalen over goed en kwaad zijn er in overvloed. Katniss die de gevestigde orde ten val brengt in The Hunger Games, de nederlaag van Sauron in The Lord of the Rings, de strijd tegen Het Keizerrijk in Star Wars of Harry Potter tegen Voldemort, ... De lijst van klassieke verhalen waarin het kwaad een pak slaag

krijgt, is bijna eindeloos. In onze meest geliefde, meest tijdloze verhalen wint het goede.

Maar heb je je ooit al afgevraagd waarom? Want als we in een goddeloos universum leven, is het enige dat telt overleven en voortplanten. In een goddeloos universum zijn verhalen niet alleen nutteloos. Ze zijn ook gewoon onzin van vroeger, toch? Ten eerste omdat 'goed' en 'kwaad' betekenisloze categorieën zijn in een wereld die slechts bestaat uit atomen in beweging. Moraliteit is gewoon een leuk verhaal voor kinderen. Maar volwassenen moeten de moed hebben om 'Bah, flauwekul' te zeggen. Daar komt nog bij dat in een goddeloos universum de grimmige waarheid is dat het goede niet overwint. Dat gebeurt gewoon niet. Chaos wint uiteindelijk: lijden en dood wachten ons allemaal. En het verhaal van jouw leven is hetzelfde als dat van alle anderen:

'Geboren. Geleden. Gestorven.'

Dus in een goddeloos universum is onze liefde voor verhalen waarin het goede wint slechts waan, wensvervulling of briljante marketing door uitgevers.

Ik denk dat deze conclusie velen van ons niet lekker zit. Zou het kunnen dat we ons aangetrokken voelen tot die klassieke verhalen, omdat we **diep in ons hart weten** dat ze **overeenstemmen met de werkelijkheid**? Dat we op de een of andere manier voelen dat ze een weerspiegeling zijn van het enige ware verhaal?

Het thema van het goede dat zegeviert over het kwade is natuurlijk **diep christelijk**. Het is het thema dat door de hele Bijbel loopt. Met als hoogtepunt dat **Jezus** de machten van de duisternis **overwint**. Die christelijke verhaallijn komt

terug in veel van onze favoriete verhalen, soms opzettelijk, soms bij toeval.

Tolkien schreef bijvoorbeeld:

"In de Ban van de Ring is natuurlijk een fundamenteel religieus en katholiek werk; aanvankelijk onbewust, maar bij de herziening bewust."

In een interview in 2007 legde J.K. Rowling uit hoe de Harry Potter-boeken diep door haar geloof waren beïnvloed. Ook de Star Wars-verhalen bevatten veel christelijke ideeën: denk bijvoorbeeld maar aan **het offer** van Obi-Wan Kenobi in A New Hope.

Als het christendom het ware verhaal is over **hoe een goede God een goede wereld voor de mens schiep**; over hoe wij verdorven werden door hebzucht en macht; en over hoe God de schepping binnenstapte **om ons te redden ten koste van zijn eigen leven**, dan hoeft het niet te verbazen dat we ook

onze eigen verhalen creëren. En dat we daarbij merken dat die als vanzelf ook het Ene Ware Verhaal weerspiegelen.

Nog een slotgedachte. Er is wel eens gesuggereerd dat je de meeste verhalen in de wereld in twee soorten kunt verdelen: **komedies en tragedies**.

Een tragedie begint goed en eindigt dan voor iemand in een ramp. (Zoals Shakespeare zijn Macbeth). Een tragedie zou je kunnen illustreren met een frons. Een komedie daarentegen illustreer je met een glimlach - het lijkt alsof alles verkeerd gaat, maar dan komt er een dramatische wending en klimt het verhaal op naar de **overwinning**.

Als atheïsme waar is, als we in een goddeloos universum leven, dan leven we in een tragedie. Alles eindigt in het verderf. Maar als het christendom waar is, dan weten we, hoe donker de dingen er ook uitzien, **dat dit niet het einde van het verhaal is**. Na het lijden en sterven van Goede

Vrijdag, kwam immers ook de **opstanding van Pasen**. Het kwaad wordt finaal verslagen, lang na de laatste traan, blijft alleen het goede over.

Ik geloof dat onze liefde voor verhalen diep in ons is ingebakken door de God die ons heeft geschapen, als nog een aanwijzing naar wie we werkelijk zijn en waarvoor – ja, voor wie - we werkelijk zijn gemaakt. Dit verhaal achteloos laten voorbijgaan en mompelen 'het is allemaal zinloos', dat zou pas echt een tragedie zijn.

Andy Bannister
www.solas-cpc.org

Why are the best stories about good and evil?

Vertaald en bewerkt
 door Jan Leplae

LEES ONLINE

Als atheïsme waar is, als we in een
godeloos universum leven, dan
leven we in een tragedie.
Alles eindigt in het verderf.

Maar als het christendom waar is,
dan weten we, hoe donker de
dingen er ook uitzien, **dat dit niet
het einde van het verhaal is.**

A large, detailed dragon sculpture is the central focus, breathing a thick plume of bright orange and yellow fire. The dragon is positioned diagonally across the frame, with its head pointing towards the bottom left. Its body is covered in scales and spikes, and it is chained to a structure. In the background, a tall, dark, conical tower of a castle rises against a clear blue sky. To the right, a portion of a castle's circular tower with arched windows is visible. In the bottom left corner, a black lantern hangs from a chain. The overall scene is set in a fairytale-like environment, likely a theme park.

*Sprookjes zijn er niet omdat ze
ons vertellen dat draken
bestaan, maar omdat ze ons
vertellen dat we draken
kunnen verslaan.*

- G.K. Chesterton -